

[Løje.]

ogsaa og navnlig af Hensyn til Samfundet, der er bedst tjent med, at de Raavarer, vi har her i Landet, udnyttes paa den mest fuldkomne Maade.

Det sagde man ikke. Man forhandlede, og man saa paa det ud fra forretningsmæssige Synspunkter.—den meget initiativrige Generaldirektør har vel ogsaa ment, at Statsbanerne burde gøre en Forretning. Jeg synes, der her havde været en Lejlighed for den høje Regering til at gribe ind og sige: Det Spørgsmaal ordner vi. Det vilde have været at føre en Politik efter lidt større Linier, det andet er en lille Politik. Det er en lille Politik, man har ført, baade ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, dengang man drøftede Spørgsmaalet om Fragtudsættelsen og ved mange andre Lejligheder.

Vi vil, som sagt, gerne forhandle videre i et Udvalg paa det foreliggende Grundlag, selv om det ikke er godt. Vi gaar nemlig ud fra, at vi i Udvalget kan overbevise Regeringspartierne om, at der maa tages bedre fat. Skellene maa slettes. Samfundet har Interesse i, at al den danske Jord bliver besaaet, hvad enten den er paa Husmænds, Parcellisters, Gaardejeres eller Godsejeres Hænder. Her er ingen Klassedeling ønskelig. Her maa Skellene slettes for Samfundets Skyld og naturligvis ogsaa for de paa-gældende Menneskers Skyld. Grænsen ved de 100 og 150 Kr. maa betydeligt højere op. De 2 Mill. Kr. strækker ikke til, naar Maksimumsbeløbene sættes op. Nu har vi jo nylig faaet Forslaget til Tillægsbevillingslov fremsat, og det udviser et meget smukt Resultat; hvorfor skulde man saa være særlig smaalig, naar vi staar over for en beskeden Landbrugsforanstaltning, der er fremkaldt af de kriseagtige Tilstande, vi er inde i!

Naar det er kommet saa vidt her i dette Samfund, at det har været nødvendigt at fremsætte et saadant Lovforslag, fordi vi et enkelt Aar i enkelte Egne har haft et Høstkatastrofe, maa vi lægge Ansvaret derfor helt og fuldt paa Regeringspartierne, paa Flertallet i dette høje Ting. Det er ikke den øjeblikkelig Tilstand, der i dette Tilfælde har været det afgørende. Hvis man her i dette Land havde ført en fornuftig Landbrugspolitik og dermed en fornuftig Samfundspolitik, havde de danske Landmænd, hvad enten det nu er Husmænd, Gaardmænd eller større Ejendomsbesiddere, kunnet modstaa disse Vanskeligheder, uden at de behøvede at komme til Regeringen og bede om Tilskud. Det er et Resultat af

den forfejlede Landbrugspolitik, der er ført, naar det har været nødvendigt for den høje Regering at fremsætte et saadant Forslag. Det var paa Baggrund heraf, jeg før udtalte, at en nøjere Forbindelse mellem den svenske og den danske Regering, specielt mellem de to Landbrugsministre, maaske kunde føre til et Resultat, saa vi kunde komme ind paa bedre Veje end dem, vi hidtil har været inde paa, som selv den høje Regering i dette Øjeblik erkender ikke har ført os et Stykke videre, men kun har ført til, at Landbefolkningen er blevet forarmet i en forfærdende Grad, samtidig med at man taler om Højkonjunktur og taler om, at vi egentlig har det godt alle sammen her i dette lille Land.

Jeg har med disse forholdsvis faa Bemærkninger søgt at angive mit Partis Stilling til det foreliggende Lovforslag. Vi ved, at den finansielle Politik, der er ført, har bragt os ind i en saadan Tilstand, at det er nødvendigt at træde hjælpende til. Vi ved, at Regeringen ikke er at formaa til at komme ind paa andre Veje end Tilskuds politik, og derfor maa vi prøve ved Forhandlinger i det kommende Udvalg, om vi ogsaa ad den Vej kan lægge et Lod i Vægtskaaalen, saa det utilstrækkelige Forslag, som Regeringen i dette Tilfælde som i saa mange andre Tilfælde har fremsat, kan blive bedre.

Jeg skal paa mit Partis Vegne foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Første Næstformand (Vanggaard): Dette kan ikke ske paa det nuværende Tidspunkt.

Petersen (Røj): Det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen, Ordføreren for Socialdemokratiet, har sagt, at Lovforslaget kun tog Sigte paa Husmænd og mindre Landbrug. Jeg troede ellers, det skulde være en Lov for alle Landmænd. Jeg troede, det var saadan, at den skulde bringe Hjælp, der hvor Høsten har svigtet, selv om det kun i ringe Grad vilde komme større Landbrug til gode, idet de 5 eller 10 Kr., eller hvor meget det nu kan blive, selvfølgelig betyder meget lidt for et større Landbrug. Ligeledes sagde det ærede Medlem, at det kornsælgende Landbrug ikke kunde komme i Betragtning. Det forstaar jeg ikke, thi naar Høsten til Dels slaar fejl, bliver der ikke meget at sælge for det kornsælgende Landbrug, og saa kan det godt være saadanne Brug, der trænger allermost til Hjælp. Men det har jeg vel ikke faaet rigtig fat paa.

Trods dette stiller vi os fra konservativ Side velvillig til en Forhandling om dette